

підприємств, установ, організацій, громадян та їх об'єднань, а також кошти Державного бюджету України, передбачені на проведення заходів.	середовища, добровільні внески підприємств, установ, організацій, громадян України та їх об'єднань, а також інші джерела, не заборонені законом.	відходами частково або повністю повинен нести виробник продукту, з якого походять відходи, і що частину цих витрат можуть нести дистриб'ютори такого продукту.
---	--	--

Порівняльний аналіз законів України з Директивою показує, що у новому Законі України «Про управління відходами» введено новий базовий термін «утворювач відходів», що означає фізичну особу, юридичну особу, в результаті діяльності якої утворюються відходи. Зазначений термін є ключовим і у Директиві, де він означає будь-яку особу, діяльність якої призводить до утворення відходів. Тобто наголос робиться на початкового, стартового утворювача відходів. Він повинен турбуватися про відходи, що утворюються в результаті споживання його продукції. Згідно Директиви повинен діяти принцип «забруднювач платить».

Тому статтю 10 нового Закону введена розширена відповідальність для виробників продукції, у результаті споживання якої утворюються різноманітні відходи та запроваджується система розширеної відповідальності.

У цілому, згідно нового Закону має діяти вимога, що фінансування заходів у сфері управління відходами повинно здійснюватись за рахунок коштів утворювачів та власників відходів. Але допускається можливість фінансування шляхом залучення коштів державного та місцевих бюджетів. На нашу думку це буде основним джерелом фінансування в Україні у найближчому десятилітті, а також залучення коштів інвесторів та грантів країн Європейського союзу, США, Великобританії, Канади, Японії, Швеції та інших передових в цій галузі діяльності країн.

Зазначений висновок базується на тому, що необхідним є врахування того, що в умовах воєнного стану має місце різке зростання безробіття, загальне зубожіння населення, падіння обсягів виробництва, скорочення більш, ніж на 40% валового національного продукту України, а також з огляду на те, що пункт 1 частини третьої статті 10 нового закону щодо повного вступу в дію системи розширеної відповідальності виробника набирає чинності тільки через сім років після встановлення новим законом розширеної відповідальності виробника.

Перелік використаних джерел:

1. Закон України від 28.02.2019 № 2697-VIII «Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2697-19>.

2. Постанова Верховної Ради України від 14.01.2020 р. №457-IX «Про рекомендації парламентських слухань на тему: «Пріоритети екологічної політики Верховної Ради України на наступні п'ять років» //Київ. 2020. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/457-20>.

УДК 336

Фойт Сергій

студент гр. ПФМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Крупка Андрій

кандидат економічних наук

доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Sergiy Foit

Student of the group PFm-51

ОСНОВНІ МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ BASIC MECHANISMS FOR ENSURING FINANCIAL AND ECONOMIC SECURITY OF ENTERPRISES

Одним із головних завдань будь-якого успішного менеджера підприємства є забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств. Досягнення належного рівня фінансово-економічної безпеки неможливе без розробки та впровадження механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства.

Процес забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства базується на відповідному механізмі її управління, під яким розглядають сукупність станів та процесів, з яких складається управління щодо протидії небезпекам, загрозам та ризикам. До складу механізму управління фінансовою безпекою підприємства можна віднести такі складові елементи, як: об'єкти та суб'єкти управління, сукупність фінансових інтересів підприємства, функції, принципи і методи управління, організаційну структуру, нормативно-правове забезпечення, інформаційне забезпечення тощо. Усі перелічені складові елементи управління в сукупності складають механізм управління фінансово-економічною безпекою [1, С. 340].

Під механізмом забезпечення фінансової безпеки підприємства також розуміють сукупність чітко визначених дій зі створення надійних умов гарантування його захисту від негативного впливу внутрішніх і зовнішніх загроз. Ці дії можуть містити в собі сукупність організаційних, фінансових і правових засобів впливу з боку суб'єктів управління фінансами підприємства, спрямованих на своєчасне виявлення, попередження, нейтралізацію та ліквідацію загроз фінансовій безпеці суб'єкта підприємництва [2, С. 141].

Фінансово-економічний механізм управління фінансовою безпекою підприємства як складова механізму управління підприємством у науковій літературі розглядається як сукупність управлінських, економічних, фінансових способів гармонізації інтересів підприємства з інтересами суб'єктів зовнішнього середовища. Кінцевим результатом дії зазначеного механізму є вплив на процес розробки та реалізації управлінських рішень щодо захисту фінансових інтересів підприємства з урахуванням особливостей його діяльності, що забезпечує зростання ринкової вартості підприємства та максимізацію отриманого ним прибутку [3, С. 287].

Проведений аналіз теоретичних основ та практичних аспектів дозволило розробити орієнтовну модель механізму забезпечення фінансово-економічною безпекою підприємства (рис. 1).

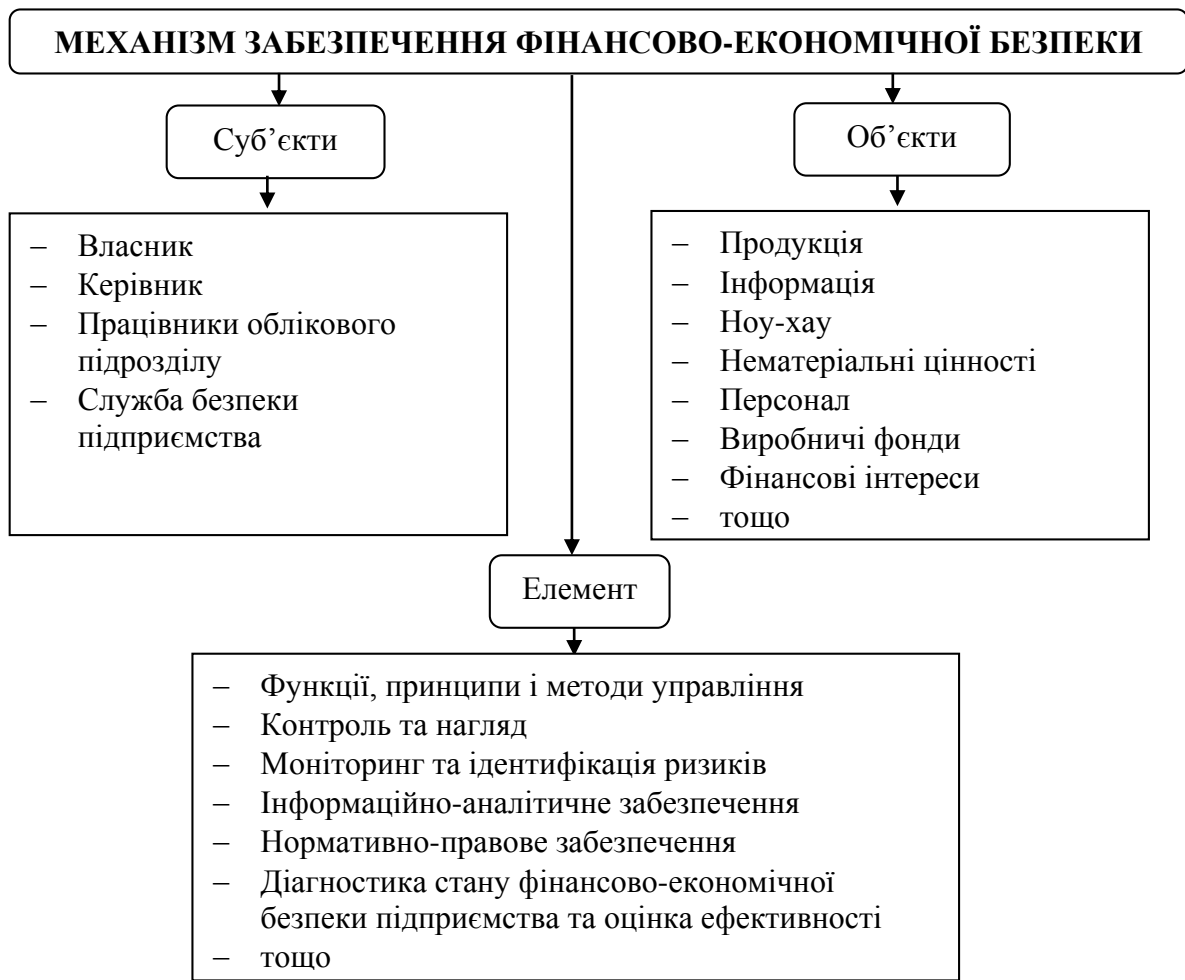

Рисунок1. Механізм забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств

Одним із важливих елементів механізму фінансово-економічної безпеки підприємств є принципи. Зокрема, реалізація принципів командності, самостійності, системності та гнучкості є однією із передумов для успішного функціонування механізму фінансово-економічної безпеки підприємств.

Не менш важливим елементом є функції механізму фінансово-економічної безпеки підприємств. До основних функцій механізму фінансово-економічної безпеки підприємств можна віднести контрольну, інформаційну, прогностичну, ощадну, стабілізаційну, адаптивну, захисну тощо. Зміст кожної із функцій залежить від завдань, які реалізуються в рамках певної функції.

Принципи та функції механізму фінансово-економічної безпеки підприємств є взаємозалежними, оскільки від їх реалізації залежить стан фінансово-економічної безпеки підприємства.

Ключовим аспектом забезпечення належного рівня фінансово-економічної безпеки підприємств є наявність власної системи фінансових та економічних інтересів підприємства, яка повинна бути обов'язково врахована при розробці механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств.

З метою запобігання можливих збитків та шкоди, підприємства повинні визначитись із методами та інструментами механізму фінансово-економічної безпеки, додатково визначивши основні завдання для забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства.

Для попередження потенційних ризиків та загроз, підприємства можуть визначити наступні завдання механізму фінансово-економічної безпеки:

- підвищувати регулярно рівень кваліфікації працівників, які мають стратегічне значення для підприємства;

– забезпечувати надійний захист комерційної та конфіденційної інформації, в тому числі із використанням сучасних технологій;

– забезпечувати постійний аналіз змін до законодавства, які впливають роботу підприємства;

– дотримуватись власної системи правил безпеки;

– реалізовувати заходи матеріального заохочення для працівників.

– підвищувати рентабельність активів та конкурентоспроможність;

– забезпечувати надійний захист майна підприємства;

– упроваджувати інноваційні методи управління персоналом.

Таким чином, механізм забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства це система методів, принципів, інструментів, способів функціонування підприємства з метою забезпечення його фінансово-економічної безпеки, стійкості до внутрішніх та зовнішніх загроз із врахуванням фінансових та економічних інтересів підприємства.

Перелік використаних джерел:

1. Клименко, Т.В. Основні елементи механізму забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання. *Вісник ЖДТУ*. 2011. с. 340–343.

2. Пігуль Н. Г., Дехтяр Н. А., Боярко І. М. Особливості забезпечення фінансової безпеки акціонерних товариств. *Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : збірник наукових праць*. 2013. с. 140-146.

3. Шевчук І.Л., Ставерська Т.О. Фінансова безпека у системі економічної безпеки держави. *Економічна безпека в умовах глобалізації світової економіки*. Дніпропетровськ. 2014. с. 286-298.

УДК 330

Черній Ігор

аспірант кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Панухник Олена

доктор економічних наук, професор
завідувачка кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Igor Cherniy

Postgraduate Student of Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Olena Panukhnyk

Doctor of Sciences (Economics), Professor
Head of Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

«ГНУЧКІСТЬ» ЯК ОBOB'ЯЗKOBA XAPAKTEPИCTИKA CYЧACHOГO БІЗНЕСУ

"FLEXIBILITY" AS AN MANDATORY CHARACTERISTIC OF MODERN BUSINESS

Діяльність підприємств в сучасних умовах обумовлюється поєднанням великої кількості факторів, які часто мають суперечливі прояви та наслідки для суб'єктів господарювання. Державне регулювання, внутрішні обмеження, можливості ринку і таке інше вимагають від організацій високого рівня гнучкості та адаптивності.